

[Ch. Petersen.]

Banekolonner, Formandsstrækninger o. s. v., omlægger man pludselig Systemet, og denne Omlægning faar visse for de paagældende Tjenestemænd meget uheldige Konsekvenser. Det er det, der søges raadet Bod paa.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at i det Forslag, der havde været fremme i Kommissionen, havde man fra Venstres Side bestræbt sig for at bringe den samlede Lønningsudgift ved den nye Lov ned det mest mulige, fra det Forslag, som vi paa et vist Tidspunkt arbejdede med, og som var kalkuleret til omtrent 6 Mill. Kr., til det, som det senere blev. Ja jeg skal villig erkende, at saadan forholder det sig, og hvis ikke netop det ærede Medlem havde sat sig saa stærkt fast paa det Punkt og nægtet at være med til at bevilge Udgifter udover det Beløb, som vi til syvende og sidst kom til Enighed om, saa nærer jeg ikke Tvivl om, at det havde været gørligt i højere Grad, end Tilfældet nu blev, at ændre Bestemmelserne i Loven til Fordel for dem, jeg betegner som de lavere lønnede. Men nu er Forholdet det, at vi fra Socialdemokratiets Side, og jeg kan tilføje: ogsaa fra visse Tjenestemandrepræsentanters Side, var fuldkommen klar paa, at dersom det ikke kunde lykkes at komme til Enighed med det konservative Folkepartis og Venstres Repræsentanter i Kommissionen eller dog i alt Fald med et af de to Partiers Repræsentanter, vilde der overhovedet ikke kunne komme noget ud af Kommissionsarbejdet og ikke kunne gennemføres en ny Lønningslov. Under dette Pres maatte vi fra vor Side stadig sørge for at fortsætte Forhandlingerne, indtil vi kunde komme til Enighed om den Sag. Jeg siger aldeles ikke dette — det beder jeg det ærede Medlem bemærke —, fordi jeg paa nogen Maade skulde ønske at fralægge mig Medansvar for de Forslag, Kommissionen har stillet, eller for dette Lovforslags Gennemførelse, absolut ikke, jeg staar stadig ved min Underskrift og ved, hvad jeg har været med til at bringe i Forslag; men jeg er godt tilfreds med, at det ærede Medlem selv konstaterer, at det var Venstres bestemte Krav om et i Forhold til det Antal Tjenestemænd, denne Lov omhandler, saare minimalt Beløb, der maatte gives ud til Forbedringer, der har fremkaldt en saa beskeden Forhøjelse som den, der er blevet talt om her.

Jeg hørte det ærede Medlem sige, at naar man for Funktionærernes Vedkommende sammenligner med Lønningerne ude i de frie Erhverv, maa man sige, at Funktionærernes Lønninger ligger helt pænt og

bedre, end de gjorde i 1908; men anderledes stiller det sig, hvis man sammenligner Embedsmændenes Lønninger med, hvad Folk med tilsvarende Kvalifikationer og i tilsvarende Stillinger i de frie Erhverv har i Indtægt, saa er Sammenligningen ikke til Gunst for Embedsmændene. Dette Spørgsmaal havde det ærede Medlem rig Lejlighed til at drøfte med mig i Kommissionen, uden at vi nogen Sinde rigtig har kunnet blive enige. Jeg kan ikke anerkende den Maade, hvorpaa det ærede Medlem opgør Lønningerne for Arbejdet i det frie Erhverv, naar han foretager disse Sammenligninger, thi jeg ved, at der i saa Fald tages Hensyn til den Arbejdsløshed, Arbejderne desværre er udsat for, og jeg kan heller ikke anerkende Rigtigheden af, at Tjenestemændene, fordi de ikke er udsat for Arbejdsløshed, skulde være uden Indtægt i det Antal Arbejdsdage, de har flere end Arbejderne ude i de frie Erhverv. For Resten er det jo ikke rigtigt — heldigvis —, at alle Arbejdere er udsat for Arbejdsløshed. Men jeg skal ikke gøre Forsøg paa at fortsætte Diskussionen om disse Lønsammenligninger; vi har før haft Lejlighed til indgaaende at drøfte det, og jeg ved paa Forhaand, at jeg ikke kan blive enig med det ærede Medlem.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for 3die Kreds (Blang), at det, jeg udtalte, var, at Ministeriet ikke kunde *modtage* et Ændringsforslag paa dette Punkt; jeg har naturligvis ikke sagt, at der ikke kunde *stilles* Ændringsforslag til et Lovforslag, der er til første Behandling, for det er en Sag, det ærede Medlem er aene om at tage Stilling til.

Stensballe: Det forekommer mig, at det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) erkendte, det var rigtigt, hvad jeg har sagt, at det i og for sig ikke er for høje Lønninger, der gives de højere Embedsmænd, og det er jeg glad for. Derimod mente det ærede Medlem, at der blev givet for lidt til hans egne, og det ærede Medlem sagde, at naar disse ikke fik mere, var det paa Grund af Venstres Krav om, at der kun maatte anvendes et saare minimalt Beløb til Fordeling. Jeg tror nu, det har vist sig, at hvis Venstres Medlemmer ikke havde holdt paa, at Beløbet maatte begrænses til det, som det blev, vilde der ikke have været den Udsigt til at faa Lovforslaget gennemført, som der nu er; jeg tror, at vi netop gik til det højeste Beløb, der kunde anvendes, for overhovedet at faa Lovforslaget gennemført i Rigsdagen. Derfor